

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Typ posudku: posudek vedoucí práce

Autorka práce: Bc. Olga Jirků

Název práce: „Proces přijímání zákona o dětské skupině: Případová studie intervence aktérů“

Autorka posudku: Mgr. Eva Hejzlarová, Ph.D.

Diplomová práce Bc. Olgy Jirků s názvem „Proces přijímání zákona o dětské skupině: Případová studie intervence aktérů“ si klade následující cíl: „popsat proces přijímání zákona o péči o děti v dětské skupině a popsat intervence aktérů na jeho výslednou podobu, a to celé na pozadí problematiky péče o děti předškolního věku v ČR“ (s. 15). Uvedený cíl (cíle) je rozložen do čtyř vhodně zvolených výzkumných otázek¹. Práce tedy sestává ze dvou linek, kdy jednu tvoří věcná problematika péče o děti předškolního věku, resp. veřejněpolitického opatření dětské skupiny, a druhou tvoří perspektiva legislativního procesu a zásahů aktérů. Takový rozvrh práce bývá potenciálně velmi zajímavý, ale zároveň relativně rizikový, protože je velmi náročné udržet obě linky na podobné úrovni rozpracování. V této diplomové práci je silnější první linka, druhou považuji za spíše naznačenou nebo nedokročenou a její potenciál nevnímám jako vyčerpaný. **Téma** nicméně hodnotím jako společensky i výzkumně podstatné, za největší přínos přitom považuji osobní vhléd autorky – tajemnice Stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny – do problematiky, který umožňuje uplatnění jen stěží opakovatelné perspektivy. Zároveň považuji za podstatné zdůraznit, že přestože posudek píšou jako vedoucí práce, snažím se psát maximálně otevřeně o všech jejích problematických aspektech (nemusí tedy platit obecná zkušenost, že vedoucí je „mírnější“).

Diplomová práce je členěna na následující části: Úvod, 1 Uvedení do problematiky, 2 Cíl práce a výzkumné otázky, 3 Metodologie, 4 Teoretická východiska a věcná tematika případové studie, 5 Kontext předškolní péče o děti, 6 Přijímání zákona o službě péče o děti v DS, Závěr. **Struktura** práce sleduje základní logiku členění diplomové práce, bylo by nicméně možné vznést dílčí výhrady (jistě dublování Úvodu a kapitoly 1, menší viditelnost aktérské linky).

Teoretický rámec práce je obsažen v kap. 4, která je dále členěna na 4.1 Legislativní proces, 4.2 Veřejná politika jako politický cyklus, 4.3 Veřejná politika jako interakce aktérů model A-A-A, 4.4 Harmonizace pracovního a soukromého života a její praktická reflexe, 4.5 Rovné příležitosti mužů a žen a její praktická reflexe. Zvolené koncepty považuji za relevantní tématu diplomové práce.

V kapitole 3 **Metodologie** identifikuje autorka svůj výzkumný design jako případovou studii, v části metody sběru a analýzy dokumentů popisuje a zdůvodňuje výběr analýzy dokumentů, analýzy historických událostí, analýzy aktérů a metody zúčastněného pozorování, doplněné neformálními rozhovory s aktéry. Jednotlivé metody jsou popsány správně, otázky budí promyšlenost jejich kombinace (zvláště respektujeme-li tezi, že ideálem není práce, kde je věcná problematika pojednána z co nejvíce perspektiv, ale práce „z jednoho kusu“, kde – ne že by nebylo možné nějakou kapitolu přidat, ale kde – není možné žádnou vyškrtnout). Myslím, že práce by mohla velmi dobře fungovat bez analýzy historických událostí, ne zcela přesvědčivě rovněž působí tabulka 1, kde jsou jednotlivé metody sběru a analýzy dány do souvislosti s výzkumnými otázkami (viz řádek, kde je jako metoda sběru popsáno „zúčastněné pozorování“ a jako metoda analýzy

¹ „1. Co bylo příčinou vzniku následně přijatého zákona o službě péče o děti v dětské skupině?

2. Jak vypadal proces přijímání tohoto zákona?

3. Jací aktéři vstupovali do procesu schvalování zákona?

4. Jakým způsobem tito aktéři proces schvalování zákona a jeho podobu ovlivňovali?“ (s. 15)

„analýza dokumentů“). Jinak je ale kapitola pojednána srozumitelně a návodně – autorka zde vytváří analytické struktury, jichž později využívá, což lze hodnotit jako příklad dobré praxe.

Empirická část práce (kap. 6) je relativně bohatá, nicméně ne zcela přehledná. Na vině je podle mého názoru zejména zvolená strukturace (po jednotlivých jednáních parlamentních orgánů) – pokud by autorka zvolila jiný řez (aktéři, povaha argumentů), mohla by linka být srozumitelnější. Další vadou na kráse je malý podíl práce autorky na organizaci dat – velkou část kapitoly tvoří prepisy zápisů z jednání, které sice ukazují pestrost zájmů, ale jinak je čtenář ponechán bez pomoci (nevedou ho ani autorčiny komentáře, ani teoretická východiska – obojí by přitom bylo žádoucí).

Na **formální stránce** práce lze shledat řadu prohřešků. Jazyk není vždy plynulý (krátké věty, výpadky slov, vyšinití z vazby²), vyskytuje se chybné psaní % a jedno- a dvouhláskové předložky a spojky na konci řádku, nestejně formátování (s. 50), za nejpodstatnější prohřešek nicméně považuji nesprávné odkazování (např. poznámky pod čarou 1-3 na s. 9, ale i dále).

Na diplomové práci Bc. Olgy Jirků oceňuji volbu zajímavého tématu a jedinečný osobní vhled, zároveň jsem popsala řadu nedostatků, kterými práce trpí. Na základě výše uvedeného **doporučuji** diplomovou práci Bc. Olgy Jirků **k obhajobě** a navrhuji ji hodnotit známkou „**chvalitebně**“.

Možné otázky pro komisi, resp. autorku:

- V kap. 6 se věnujete argumentaci, resp. obavám jednotlivých aktérů v souvislosti s přijetím zákona o dětské skupině – dokázala byste shrnout, o jaké obavy šlo, zda byly relevantní, a případně se vyjádřit k tomu, kde se stala v komunikaci o záměru zákona chyba?
- Proměnění (či proměňuje) institut dětské skupiny prostředí péče o děti předškolního věku v Česku zásadním způsobem, nebo jeho role není – v kontextu diskuzí, které vyvolal – nijak významná?

V Praze dne 5. června 2016

Mgr. Eva M. Hejzlarová, Ph.D.

² „Při získávání a zpracování relevantních dat během pro dané téma se postupovalo podle stanoveného výzkumného plánu, který zahrnoval od počátečního sběru dat po konečnou analýzu a vyhodnocení.“ (s. 16)